

часть на рѣката тече главно прѣзъ Дакия; — долното ѝ течение чакъ до Понта, по което живѣятъ гетитѣ, се нарича Истъръ. Дакитѣ говорятъ сѣщия езикъ както гетитѣ. Гетитѣ сж познати на гърцитѣ, понеже често се прѣселватъ по двата брѣга на Истъръ и сж се смѣсили съ траки и мизи. Сѣщото е станало и съ трибалитѣ, народъ отъ тракийско потекло, който сѣщо билъ принуденъ да се прѣселва, понеже билъ прогонванъ изъ жилищата си отъ по-силни съседи, а именно отъ отвжддунавскитѣ скити, бастарни и савромати; послѣднитѣ ги³⁵⁾ надвивали често, и като ги прогонвали и прѣслѣдвали, нѣкои минавали дори рѣката и се установявали въ нейнитѣ острови или въ Тракия; а пѣкъ тия, които се намирали на отсамната страна на рѣката, били притискани главно отъ илирийцитѣ. И тѣй, слѣдъ като гетитѣ и дакитѣ се усилили тогава до толкова, щото могли да извадятъ около 200,000 войници, сега сж намалѣли до 40,000 души и малко остава да бждатъ изцѣло подчинени отъ римлянитѣ; сега обаче все още не сж напълно подчинени, защото се уповаватъ на германцитѣ, които сж неприятелѣ на римлянитѣ.

14. Между гетитѣ и Понтийското море, отъ Истъръ въ посока къмъ Тира³⁶⁾, се намира гетската степъ, която изцѣло е равна и безводна; въ нея попадналъ Дарий, синътъ на Хистаспа, когато миналъ Истъръ, за да отиде противъ скититѣ,³⁷⁾ и рискувалъ да загине съ цѣлата си войска отъ жажда; той разбралъ, макаръ и късно, опасното си положение и се повърналъ. По-късно Лисимахъ, като отишълъ на походъ противъ гетитѣ и тѣхния царъ Дромихетъ, не само изпадналъ въ сѣщата опасностъ, но и билъ уловенъ живъ въ плѣнъ; ала той се спасилъ, понеже Дромихетъ се указалъ добродушенъ варваринъ, както разказахме по-горѣ.

15. При устията на Истъръ се намира голѣмиятъ островъ Певка;³⁸⁾ бастарнитѣ, които сж го завзели, се наричатъ *певкини*. Има и други острови, но много по-малки; едни сж по-горѣ отъ Певка, други — при морето. Истъръ има седемъ устия; най-голѣ-

³⁵⁾ Т. е. трибалитѣ.

³⁶⁾ Дн. Акерманъ; милетска колония.

³⁷⁾ Въ 511/10 г. пр. Хр.

³⁸⁾ Певка е южната часть на Дунавската делта, ограничена къмъ югъ отъ рѣкава Св. Георги.